

การยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

**Legal Accepting Schemes underling the Alcohol Beverage Act B.E. 2551
to Control Alcohol Beverage Drinking of Students of the Faculty
of Business Administration, Huachiew Chalermprakiet University**

มาริสสา อินทรเกิด¹และประสพชัย พสุนนท์²

¹ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถ.บางนา-ตราด ต.บางโหลง อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540

² คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

E-mail : m_songphra@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ ประเมินการยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มีกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาคือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจำนวน 346 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม (Questionnaire) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการอธิบายตัวแปร และใช้สถิติเชิงอนุมาน คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple regression) ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา มีการยอมรับมาตรการทางกฎหมายทุกมาตรการในระดับมาก (Mean = 4.20, S.D. = 1.598) ด้านการรับรู้กฎหมาย พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 64.5) ด้านทัศนคติที่มีต่อกฎหมาย พบว่า อยู่ในระดับมาก (Mean = 3.74, S.D. = 0.722) ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมาย พบว่า เห็นด้วยกับบทบัญญัติ

ของกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน (Mean = 3.751, S.D. = 0.707) พบว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรการทางกฎหมาย คือ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการมีกฎหมาย โดยเมื่อมีทัศนคติเชิงบวกต่อการมีกฎหมายในระดับที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อการยอมรับมาตรการทางกฎหมายเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยการรับรู้กฎหมายโดยเมื่อมีการรับรู้กฎหมายในระดับที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อการยอมรับกฎหมายเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัย ควรดำเนินโครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กฎหมายอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างการรับรู้และสร้างทัศนคติที่ดีต่อกฎหมายให้เกิดการยอมรับและนำไปสู่การปฏิบัติตามกฎหมาย

คำสำคัญ : การยอมรับกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

Abstract

Two objectives of this research are to investigate the Legal Accepting Schemes underling the Alcohol Beverage Act B.E. 2551 to Control Alcohol Beverage Drinking of Students of the Faculty of Business Administration at Huachiew Chalermprakiet University. This research used questionnaires for data collection with 346 student as samples. Data acquired from this study were analyzed by using Percentage, Mean, Standard Deviation. The hypotheses were tested by the method of Multiple Regression Analysis. The research results represented : the perception of the Alcohol Beverage Act B.E. 2551, and Control Alcohol Beverage Drinking were high (Mean = 4.20, S.D. = 1.598), the level of attitude of the Alcohol Beverage Act B.E. 2551 to Control Alcohol Beverage Drinking was high (Mean = 3.74, S.D. = 0.722), majority of the perception of the Alcohol Beverage Act B.E. 2551 to Control Alcohol Beverage Drinking were medium level (Percentage = 64.5), the provisions accepting of the Alcohol Beverage Act B.E. 2551 to Control Alcohol Beverage Drinking (Mean = 3.751, S.D. = 0.707) Factors influenced the Legal Accepting Schemes underling the Alcohol Beverage Act B.E. 2551 to Control Alcohol Beverage Drinking consisted of the level of attitude of the Alcohol Beverage Act B.E. 2551 to Control Alcohol Beverage Drinking ,the perception of the Alcohol Beverage Act B.E. 2551 to Control Alcohol Beverage Drinking

Keyword : Legal Accepting Schemes, Alcohol Beverage Act B.E. 2551

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

ปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชากรในประเทศไทยสูงเป็นอันดับ 3 ของเอเชีย รองจากประเทศสาธารณรัฐเกาหลีและประเทศญี่ปุ่น (Organization for Economic Operation and Development, 2012) จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติเมื่อปี 2554 พบว่าประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 53.9 ล้านคน บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากถึง 17 ล้านคนคิดเป็นร้อยละ 31.5 ของประชากรวัยนี้ทั้งหมด ความชุกของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกกลุ่มวัยในปี 2544-2554 มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยแต่กลุ่มเยาวชนกลับมีแนวโน้มบริโภคเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 21.6 ในปี 2544 เป็น 23.7 ในปี 2554 (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2556) การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดการสูญเสียผลิตภาพจากการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรและประสิทธิภาพการทำงานลดลง (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2556) และจากข้อมูลขององค์การอนามัยโลกพบว่า มีประชากรทั่วโลกต้องเสียชีวิตอันมีสาเหตุมาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนสูงถึง 3.3 ล้านรายต่อปี (WHO, 2014)

ประเทศไทยได้ตราพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขึ้นโดยมีเจตนารมณ์เพื่อมุ่งลดปัญหาและผลกระทบทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การช่วยเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงได้โดยง่าย แต่จากรายงานการวิจัยสถานการณ์ร้านเหล้ารอบรั้วมหาวิทยาลัยและผลกระทบต่อตัวนักศึกษา(เบญจพร บัวสำลี, 2556) พบว่าในระหว่างที่มีการสำรวจรอบรั้วมหาวิทยาลัยพบร้านเหล้ามีเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ขณะที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยต่อการมีร้านเหล้ารอบรั้วมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษา 80.1% เห็นว่าร้านเหล้า เป็นแหล่งพบปะเพื่อนฝูง 57% เห็นว่าร้านเหล้า เป็นแหล่งผ่อนคลายให้กับนักศึกษา และ 39.8% เห็นว่าร้านเหล้า ช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชนรอบข้าง ซึ่งจากทัศนคติดังกล่าว ส่งผลต่อพฤติกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านเหล้ารอบรั้วมหาวิทยาลัย และอาจเพิ่มจำนวนนักดื่มหน้าใหม่มากขึ้น และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นส่งผลกระทบท่อสุขภาพการเกิดโรคทางกาย เมื่อสุขภาพทางกายขาดความสมดุล ย่อมส่งผลต่อ สุขภาพทางจิตใจ เช่น การเป็นทุกข์อันมีสาเหตุมาจากการเจ็บป่วยทางร่างกาย โอกาสของการพัฒนาสุขภาพทางสังคมน้อยลง รวมทั้งสุขภาพทางปัญญา อันเป็นผลมาจากการที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีส่วนไปทำลายระบบสมอง หรือประสาท ซึ่งส่งผลต่อการศึกษาและใช้ชีวิตในสังคม

ผู้วิจัยสนใจศึกษาถึงทัศนคติที่มีต่อกฎหมาย การรับรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติ และปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับกฎหมายฉบับนี้ ของนักศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย

หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งจัดเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความชุกในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และจัดเป็นกลุ่มเสี่ยงของนักดื่มหน้าใหม่ ซึ่งจะเติบโตเป็นแรงงานสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับลดปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สมดังเจตนารมณ์ของกฎหมาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินการยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของนักศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของนักศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทศคติต่อการมีกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อการยอมรับต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา งานวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่างๆ ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพโดยเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ก่อให้เกิดภาระโรค (Burden of diseases) เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม (WHO, 2014) หลายประเทศมีนโยบายและมาตรการนโยบายแอลกอฮอล์ (Alcohol Policy) ที่มีวัตถุประสงค์และดำเนินการเพื่อลดผลกระทบทางสุขภาพและความเสียหายทางสังคมจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (WHO, 2014)

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ได้มีการบัญญัติมาตรการทางกฎหมายเพื่อเป็นแนวทางการขับเคลื่อนให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์แห่งกฎหมาย ซึ่งกำหนดมาตรการไว้ 7 มาตรการ ได้แก่

มาตรการควบคุมฉลากและบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมฉลากและบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บัญญัติไว้ในมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฯ โดยสรุปคือกำหนดห้ามใช้ฉลากเป็นสื่อโฆษณาเชิญชวนให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรการควบคุมสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การควบคุมสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บัญญัติไว้ในมาตรา 27 โดยสรุปคือข้อกำหนดสถานที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบันมียกตัวอย่างเช่น วัด หรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น

มาตรการควบคุมวันและเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในมิติด้านวันและเวลา มีการบัญญัติไว้ในมาตรา 28 โดยสรุปคือวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การกำหนดเวลาห้ามขาย

การกำหนดเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้มีการตราขึ้นเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2558 กำหนดเวลาในการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ 2 ช่วงเวลา

มาตรการควบคุมการขายให้กับบุคคลบางประเภท

เป็นมาตรการทางกฎหมายที่ควบคุมมิให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลบางประเภทที่กฎหมายมุ่งประสงค์จะคุ้มครองเป็นพิเศษ ตามมาตรา 29 บัญญัติไว้

มาตรการควบคุมวิธีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การควบคุมวิธีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นมาตรการควบคุมการตลาดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ให้มีการลด แลก แจก แถม ให้เด็กเยาวชนและประชาชนทั่วไปเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย

มาตรการควบคุมสถานที่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การควบคุมสถานที่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฯ ได้กำหนดสถานที่ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยกตัวอย่างเช่น วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เป็นต้น

มาตรการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฯ มีบทบัญญัติหลักเป็นการห้ามผู้ใดทำการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเด็ดขาด

แนวคิดเกี่ยวกับการการยอมรับมาตรการทางกฎหมาย

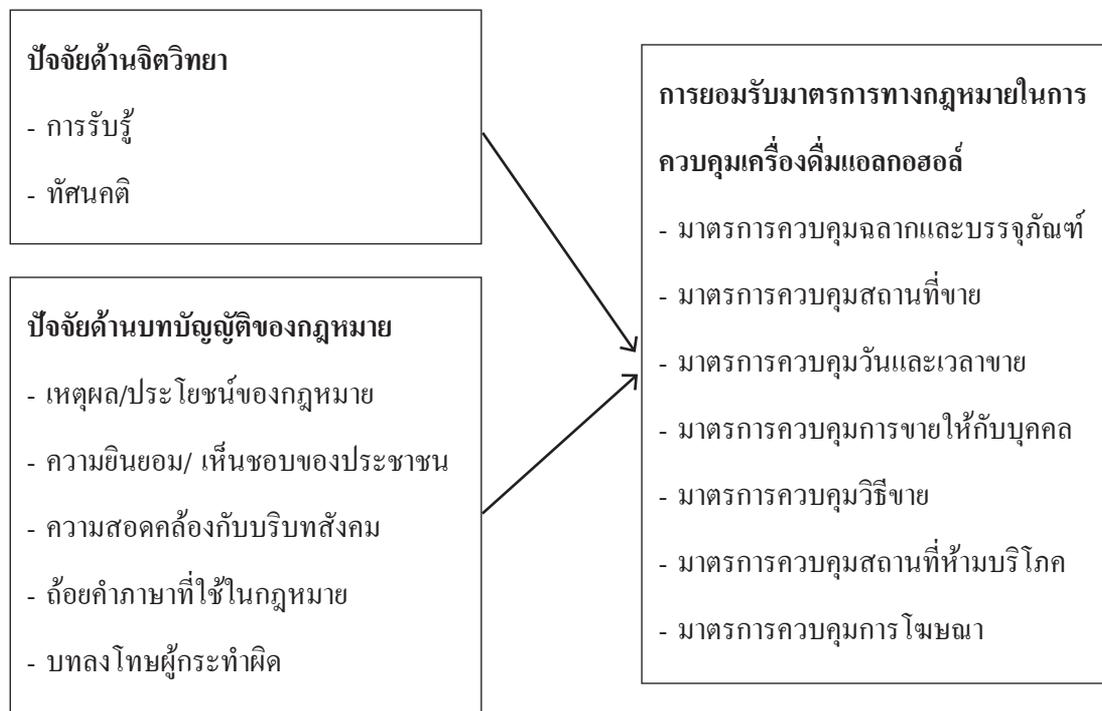
การยอมรับกฎหมายเป็นเรื่องความจำเป็นของสังคมที่ต้องมีกฎหมายใช้บังคับแก่สมาชิกทั้งหลายในสังคม เพื่อความสงบเรียบร้อยหรือประโยชน์สุขร่วมของสังคม โดยเฉพาะภายใต้หลักนิติรัฐที่ถือว่ากฎหมายเป็นใหญ่ (จรัญ โฆษณานันท์, 2552) สำหรับการศึกษานี้ การยอมรับหมายถึง การที่บุคคลได้รับทราบกฎหมายและยินดีปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับกฎหมาย

การยอมรับหรือไม่ยอมรับกฎหมายนั้น เป็นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังการกระทำอันเป็นการเคารพหรือไม่เคารพเชื่อฟังกฎหมาย สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับกฎหมายนั้นเป็นเรื่องของบทบัญญัติแห่งกฎหมายเป็นสำคัญ แต่ยังมีปัจจัยในด้านจิตวิทยา เช่น การรับรู้ความยุติธรรมและปฏิบัติตามกฎหมายของประชาชน ซึ่งวัดจากการเชื่อฟังกฎหมายเมื่อประชาชนผู้กระทำผิดถูกลงโทษ ประชาชนจะเห็นแบบอย่างและจะเชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎหมาย(กิตติเมธ สาคุณ, 2554) และทัศนคติ ที่พบว่าแม้รัฐบาลได้กำหนดมาตรการควบคุม แต่มีลักษณะการละเมิดกฎหมายเป็นอย่างมาก (วุฒิพงษ์ ภักดีกุล, 2553)

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษปัจจัยการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยทัศนคติต่อการมีกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อการยอมรับต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยสามารถแสดงกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

รูปที่ 1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) เพื่อทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทักษะคิดต่อการมีกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อการยอมรับต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยมีการสร้างคำถามขึ้นมาทั้งหมด 5 ส่วน ซึ่งแบบสอบถามทั้งหมดนี้ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อประเมินความเที่ยงเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการ IOC ได้ค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 0.66-1 คะแนน และรวมทั้งชุด 0.85 และผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองเก็บข้อมูลจากกลุ่มทดสอบ 30 ราย พบว่าคำถามในส่วนที่เป็นแบบประเมินค่า มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคอยู่ระหว่าง 0.701-0.899 รวมทั้งชุด 0.78 ในการวิจัยครั้งนี้ได้คำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคลและคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้น หากกลุ่มตัวอย่างไม่ยินดีที่จะตอบแบบสอบถามจะไม่มีคำถามและข้อมูลที่ตอบจะถูกเก็บเป็นความลับและใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 2,849 คน(สำนักทะเบียนและประเมินผล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2558 และได้มีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างในธีรวิทย์ เอกะกุล, 2543) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ

ชั้นปีที่	1	2	3	4
จำนวน	950	633	624	641
ขนาดตัวอย่าง	114	76	75	77

ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างชั้นต่ำ 342 คน และได้แบบสอบถามกลับมาทั้งหมด 346 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสำรวจภาคสนาม โดยการให้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างให้ทำเอง (Personal administering technique) แบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)แบ่งออกเป็น 5 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านสถิติในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Anova) และการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่มาใช้กับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร โดยการคำนวณทั้งหมดใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 ส่วนเพศชายมีจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวนชั้นปีละ 78 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 22.5 เท่ากัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 ไม่เคยใช้บริการร้านเหล้ารอบมหาวิทยาลัยโดยไม่มี ความตั้งใจที่จะไปใช้บริการเมื่อมีโอกาสจำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5 และมีความตั้งใจไปใช้บริการหากมีโอกาสจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 กลุ่มตัวอย่างที่เหลือนี้อีกจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 เคยใช้บริการร้านเหล้ารอบมหาวิทยาลัย โดยไม่มี ความตั้งใจไปใช้บริการอีกจำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 และมีความตั้งใจไปใช้บริการอีกจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการรับรู้กฎหมายอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 และมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า มีทัศนคติเห็นด้วยต่อการมีกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ระดับเห็นด้วย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.772

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทบัญญัติของกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่าในภาพรวมเห็นด้วยกับบทบัญญัติของกฎหมายในปัจจุบัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 อยู่ในระดับเห็นด้วย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70

การยอมรับต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจยอมรับต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับยอมรับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.932 อยู่ในระดับยอมรับมาก และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.663

ตอนที่ 4 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยตัวแปรอิสระต่อการยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนการถดถอยของความสัมพันธ์ของปัจจัยทัศนคติ การรับรู้กฎหมาย และบทบัญญัติของกฎหมายฯ ที่มีผลต่อการยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

Model	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.
Regression	89.523	3	29.841	164.262	.000*
Residual	62.130	342	0.182		
Total	151.654	345			

a. Dependent Variable : การยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฯ

b. Predictors : (Constant), การรับรู้กฎหมายฯ, ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติ ทัศนคติต่อการมีกฎหมายฯ

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระกับการยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ตัวแปรอิสระ	B	Beta	T	Sig.
ทัศนคติต่อการมีกฎหมายฯ	0.643	0.700	17.086	0.000*
ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติฯ	0.072	0.077	1.917	0.056
การรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายฯ	0.031	0.075	2.068	0.039*

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ค่าคงที่ 1.123, R= 0.768, R square= 0.590, Adjusted R square= 0.587, Std. Error of the Estimate=0.426 Durbin-Watson = 1.811 Dependent Variable : การยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฯ

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ทัศนคติต่อการมีกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามที่ระดับ 76.8% โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจนั้นหลังจากถูกปรับค่าแล้วเหลือเท่ากับ 58.7% นั้นหมายความว่าตัวแปรอิสระ 2 ตัวนั้นสามารถอธิบายการยอมรับกฎหมายได้ที่ 58.7% ที่เหลืออีก 41.3% เกิดจากสาเหตุอื่นๆ ใดๆก็ตามถึงแม้ค่าความสัมพันธ์จะต่ำแต่ค่า Durbin-Watson นั้น มีค่าเท่ากับ 1.811 ซึ่งอยู่ระหว่าง

1.5-2.5 แสดงว่าค่าความคาดเคลื่อนนั้นเป็นอิสระต่อกัน

สามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ $\hat{Y} = 1.123 + 0.643$ (ทัศนคติต่อการมีกฎหมายฯ) + 0.072 (ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติฯ) + 0.031 (การรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายฯ) ค่า b ของทัศนคติต่อการมีกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ = 0.643 หมายความว่า ทัศนคติต่อการมีกฎหมายฯ ของนักศึกษาเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีการยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.643 ค่า b ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมาย = 0.072 หมายความว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับบทบัญญัติกฎหมายฯ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีการยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.072 ค่า b ของการรับรู้กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ = 0.031 หมายความว่า การรับรู้กฎหมายฯ ของนักศึกษาเพิ่มขึ้น 1 หน่วยมีการยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.031

อภิปรายผลการศึกษา

จากการวิจัยมีข้อค้นพบและประเด็นที่น่าสนใจสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างคือ เพศหญิง 212 คนและเพศชาย 134 โดยส่วนใหญ่มีการรับรู้กฎหมาย ในระดับปานกลาง อาจเนื่องด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้ มีทั้งมาตรการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติซึ่งเป็นที่แพร่หลายรับรู้กันมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 ในส่วนหนึ่ง และมีกฎหมายระดับอนุบัญญัติที่ออกใหม่ซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้เมื่อไม่นานมานี้ ในส่วนของการรับรู้กฎหมายเกี่ยวกับอนุบัญญัติใหม่ จึงยังไม่เป็นที่รับรู้เท่าที่ควร ส่งผลให้ระดับการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการสำรวจทัศนคติที่มีต่อกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อค้นพบที่น่าสนใจคือกลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติต่อกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่ากฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเป็นทัศนคติเชิงลบต่อกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งอาจส่งผลต่อการบังคับใช้กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ ในส่วนของบทบัญญัติของกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างสะท้อนผ่านความคิดเห็นว่ามีการใช้ถ้อยคำภาษาที่เข้าใจง่าย และมีบทลงโทษที่มีความเหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำความผิด ส่วนผลการประเมินการยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า มาตรการทุกข้อได้รับการยอมรับในภาพรวมระดับมาก จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่า มีปัจจัยที่สำคัญ 2 ปัจจัย ที่มีผลต่อการยอมรับมาตรการทางกฎหมาย

ดังกล่าวคือ ทศนคติต่อการมีกฎหมายและปัจจัยด้านการรับรู้กฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวง
วูริพงษ์ ภักดีกุล (2553) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวแบบแก้ไขปัญหาการละเมิดกฎหมายเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ในชุมชน โดยมีข้อค้นพบของการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านทัศนคติต่อกฎหมายมีผลต่อการละเมิด
หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและผลการศึกษาของ ชยภรณ์ บุญเรืองศักดิ์และมณฑา เก่งการพานิช
(2550) ที่ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ของเยาวชนในจังหวัดลพบุรีที่พบว่าปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ คือการรับทราบถึงการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย (ปัจจัยนำ) การจำหน่ายเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ของผู้ประกอบการและพนักงาน (ปัจจัยเอื้อ) และการชักชวนให้เลิกดื่มของกลุ่มเพื่อน
(ปัจจัยเสริม) ทั้งสามปัจจัยร่วมทำนายพฤติกรรมการดื่มได้ถูกต้องร้อยละ 41.3 แต่ขัดแย้งกับผลการศึกษา
ของทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ ที่ค้นพบว่าบทบัญญัติของกฎหมายเป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของกฎหมาย
(ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ, 2542) อาจกล่าวได้ ปัจจัยด้านบทบัญญัติของกฎหมาย เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า
มาตรฐานในการตรากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการยอมรับต่อกฎหมาย ส่วนปัจจัยด้าน
ทัศนคติต่อการมีกฎหมาย และการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายนั้น เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรการทาง
กฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้ หากต้องการให้มียอมรับกฎหมายฉบับนี้มากขึ้น ต้องสร้าง
ทัศนคติที่ดีต่อกฎหมายและสร้างการรับรู้ต่อกฎหมาย โดยควรมีการประชาสัมพันธ์กฎหมายใหม่และสร้าง
ความเข้าใจในข้อกฎหมายอย่างต่อเนื่อง เพราะกลุ่มตัวอย่างไม่ได้ใส่ใจในบทบัญญัติของกฎหมายควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากนัก และควรมีการดำเนินการในกลุ่มนักศึกษาชั้นปี 1 ตั้งแต่ระดับสาขา คณะวิชา
และเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัย และมีกิจกรรมรณรงค์ต่อเนื่องจนถึงนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เพื่อสร้าง
การตระหนักรู้ และ สร้างความเข้าใจและยอมรับในกฎหมายฉบับนี้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยเสนอให้ควรมีการประเมินปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากปัจจัยทัศนคติต่อการมีกฎหมายควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และ
ปัจจัยการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากทั้งสามปัจจัยนี้ไม่สามารถอธิบาย
การยอมรับกฎหมายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. 2551 ได้มากพอ แสดงว่าต้องมีปัจจัยอื่นที่สามารถสร้างการยอมรับในกฎหมายควบคุมเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ได้มากขึ้น และควรมีการขยายกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อดูการยอมรับกฎหมายในภาพกว้างของสังคม

บรรณานุกรม

- กิตติเมธ สาคุณ. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎหมายของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 1*. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จรัญ โฆษณานันท์. (2552). *นิติปรัชญา*. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ชยภรณ์ บุญเรืองศักดิ์และมณฑา เก่งการพานิช. (2550). ผลของการใช้มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในจังหวัดลพบุรี. *วารสารสุโขศึกษา*, 30(105), 61-74.
- ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ. (2542). *ปัจจัยที่ทำให้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- เบญจพร บัวสำลี. (2556). ทศนคติของนักศึกษาต่อร้านเหล้ารอบรั้วมหาวิทยาลัยพฤติกรรมกรดื่มแอลกอฮอล์ในร้านเหล้ารอบรั้วมหาวิทยาลัยและสุขภาพของนักศึกษา. *วารสารมจร.วิชาการ*, 17(33), 37-51.
- วีระ เกษะรักษ์. (2535). *การยอมรับการใช้เข็มขัดนิรภัยของผู้ขับขี่รถยนต์ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.

วูริพงษ์ ภัคคีกุล. (2553). *การพัฒนาตัวแบบแก้ไขปัญหาการละเมิดกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ในชุมชน*. ปรินญาคุณฐิบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2556). *สถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบในประเทศไทย.
นนทบุรี : เดอะกราฟิโกซิสเต็มส์ จำกัด.*

OECD/World Health Organization. (2012). *Health at a Glance: Asia/Pacific 2012*. Retrieved August 30,
2015, from OECD Publishing. Website : <http://dx.doi.org/10.1787/9789264183902-en>.

World Health Organization. (2014). *Global status report on alcohol and health 2014*. Retrieved August
30, 2015, from Management of substance abuse Website : http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/112736/1/9789240692763_eng.pdf.

